

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مناجات با خالق یکتا

گردآوری و ترجمه:

سید مسلم تخت‌دار

همراه با دعای ختم قرآن کریم

تهیه و تنظیم:

علامه شیخ میرعبدالله تخت‌دار رحمه الله

مدرسه امیریه

جزیره قشم - گیاهدان

انتشارات ایلاف

انتشارات ایلاف

شیراز، خیابان فردوسی، نیش کوچه ۱۲، ساختمان شماره ۱۹، طبقه همکف،
تلفن: ۰۷۱-۳۲۲۴۹۳۱۷ همراه: ۰۹۱۷۷۰۲۳۱۷۵

نام کتاب: مناجات با خالق یکتا (همراه با دعای ختم قرآن کریم)
گردآوری و ترجمه: سیدمسلم تخت‌دار
ناشر: ایلاف
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

ویرایش: مجید احمدی
طرح جلد: ثوبان احمدی

نوبت چاپ: اول، زمستان ۱۳۹۹ قیمت: ۷۰۰۰ تومان

ISBN: 978-964-198-237-1

سرشناسه	: تخت‌دار، سید مسلم، ۱۳۶۰-، گردآورنده، مترجم
عنوان و نام پدیدآور	: مناجات با خالق یکتا همراه با دعای ختم قرآن کریم/ گردآوری و ترجمه سیدمسلم تخت‌دار؛ ویرایش مجید احمدی.
مشخصات نشر	: شیراز: ایلاف، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۸۸ ص.
شابک	: 978-964-198-237-1
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
موضوع	: دعاها
موضوع	: Prayers
رده‌بندی کنگره	: PB ۲۶۷/۸
رده‌بندی دیوبندی	: ۲۹۷/۷۷۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۴۳۹۷۳۰
وضعیت رکورد	: فیپا

فهرست

۷.....	مقدمه
۱۱.....	حزب تسیح
۲۱.....	حزب تحمید
۳۱.....	حزب تهلیل
۳۷.....	حزب مناجات
۶۳.....	دعای ختم قرآن کریم

مقدمه

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَارَ قُلُوبَ الْعَارِفِينَ بِمَنَاجَاتِهِ، وَالْبَسَهُمْ تَاجَ
كَرَامَتِهِ فِي جَنَاتِهِ، وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْأَصْفِيَاءِ
وَالْأَوْلِيَاءِ، وَعَلَى آلِهِ التُّجَبَاءِ، وَأَصْحَابِهِ الشُّرَفَاءِ، أَمَّا بَعْدُ:

قلب هر انسانی برای یک محبوبی می تپد و به یک
شخصیتی عشق و علاقه می ورزد و از آن جایی که به غیر
از خداوند متعال، تمام معشوقین فنا می شوند و همه ضعیف
و ناتوان هستند پس آنان نمی توانند حاجت قلب را برآورده
نمایند و به آن آرامش ببخشند.

اما اگر معشوق لایزال، جاویدان، صاحب قدرت بی پایان،
خالق قلبها و تصویرگر انسانها باشد قلب با او انس می گیرد
و با او ارتباط برقرار می کند و از ذکر و یاد او لذت می برد.

خداوند متعال می فرماید: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَذَكُّرًا
الْقُلُوبُ﴾: «آگاه باشید که با یاد الله قلبها آرام می گیرد.»

از این جهت مؤمن با خالق آسمان‌ها و زمین ارتباط برقرار می‌کند و با او به مناجات می‌پردازد تا این‌که قلب او صیقل پیدا کند و زنگار گناه و معصیت از قلب او زدوده شود و طمأنینه و سکون بر روح و روان او خیمه زند.

جهت حصول این مقصود، مناجاتی با ترتیب و نظمی زیبا کنار هم چیدیم و آن را به فارسی روان ترجمه نمودیم تا این‌که پوینده‌ی راه حق از آن مستفید گردد و آن را به چهار حزب تقسیم نمودیم:

۱- حزب تسبیح: خداوند متعال را به پاکی یاد می‌کنیم و تمام صفات عیب و نقص را از او دور می‌سازیم.

۲- حزب تحمید: حمد و ستایش خداوند متعال را به جا می‌آوریم به خاطر کمالاتش و نعمتایش که بر ما بندگان، سرازیر نموده است.

۳- حزب تهلیل: به یکتایی خداوند متعال اذعان و اعتراف می‌کنیم و اخلاص خود را به خداوند متعال ثابت می‌نماییم.

۴- حزب مناجات: با قلبی آکنده از شور و شوق، و با چشمانی پر از اشک، و با وجودی سرشار از عشق، با خداوند متعال به راز و نیاز و مناجات می‌پردازیم و سفره‌ی دل خویش را پهن کرده، با او درد دل می‌کنیم و حاجت خود را تنها با او در میان می‌گذاریم، زیرا فقط او حاجت‌رواست. از الله عزوجل عاجزانه تمنا می‌کنیم که منت نهد و به ما و به پدران و مادران ما و به سایر بندگانش، لذت عبادت و راز و نیاز با خویش را بچشانند و با لطف و کرم خویش، همگی را بدون حساب به بهشت برین داخل نماید.

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

سید مسلم تخت دار

۱۳۹۶/۵/۱۰

مدرسه امیریه

جزیره قشم - گیاهدان

حزب تسبیح

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَأَصِيلًا.

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، ذکر و یاد خداوند متعال را
بسیار گویند و صبحگاهان و شامگاهان او را به پاکی یاد کنید.

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ.

پروردگار آسمان‌ها و زمین و پروردگار عرش، پاک و
منزه است از آنچه (مشرکین) او را وصف می‌کنند.

سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ.

او پاک و منزه و بی‌نیاز است و آنچه در آسمان‌ها و آنچه

در زمین است از آن اوست.

سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ.

او پاک و منزه است او خداوندی است که یکتا و (بر

بندگان) غالب و تواناست.

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ
وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ.

پاک و منزّه است خداوندی که همه‌ی نرها و ماده‌ها را
آفرید، از آنچه زمین می‌رویانند و از خودشان و آنچه نمی‌دانند.

سُبْحَانَكَ تَبَّتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ.

پاک و منزّه‌ی، به سویت توبه کردم و من از اولین مومنانم.

سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ.

پاک و منزّه است خداوندی که صاحب پادشاهی و
حاکمیت مطلق است.

سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ.

پاک و منزّه است خداوندی که دارای عزّت و بزرگی است.

سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَلَا يَمُوتُ.

پاک و منزّه است خداوندی که زنده است و هرگز

نمی‌خوابد و نمی‌میرد.

سُبْحَانَ ذِي الْعَظَمَةِ وَالْهَيْبَةِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالضِّيَاءِ
وَالْآلَاءِ وَالْجَلَالِ وَالْجَمَالِ وَالْجَبْرُوتِ.

پاک و منزّه است خداوندی که صاحب عظمت، هیبت،
بزرگی، نور، نعمت‌ها، شکوه، زیبایی و بزرگی است.

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ.

پاک و منزّه است خداوندی که پادشاه هستی است و از
صفات عیب و نقص به دور است.

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.

پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و پروردگار جبریل،
بسیار پاک و از صفات عیب و نقص به دور است.

سُبْحَانَ الْأَبَدِيِّ الْأَبَدِ.

پاک و منزّه است خداوندی که همیشه هست و پایانی
برای او نیست.

سُبْحَانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ.

پاک و منزّه است خداوندی که یکتا و بی‌نیاز است.

سُبْحَانَ مَنْ رَفَعَ السَّمَاءَ بِغَيْرِ عَمَدٍ.

منزه است خداوندی که آسمان‌ها را بی‌ستون برافراشت.

سُبْحَانَ مَنْ قَسَمَ الْأَرْزَاقَ وَلَمْ يَنْسَ أَحَدًا.

پاک و منزه است خداوندی که رزق و روزی را تقسیم

نمود و احدی را فراموش نکرد.

سُبْحَانَ مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ.

پاک و منزه است خداوندی که همه به‌خاطر عظمتش

ذلیل و بیچاره‌اند.

سُبْحَانَ مَنْ سَكَنَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ.

پاک و منزه است خداوندی که همه از هیبت او آرام‌اند.

سُبْحَانَ مَنْ كُلُّ الْمَخْلُوقَاتِ تَحْتَ قَهْرِ عَظَمَتِهِ،

مُتَمَسِّكِينَ بِأَذْيَالِ لُطْفِهِ وَكَرَمِهِ.

پاک و منزه است خداوندی که تمام مخلوقات زیر

سلطه‌ی بزرگی‌اش قرار دارند، و به دامن لطف و کرمش

چنگ زده‌اند.

سُبْحَانَهُ، سُبْحَانَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

خداوند متعال از تمام صفات نقص) پاک و منزّه است،
هیچ معبودی به حق نیست جز ذات مقدّس او.

سُبْحَانَ مَنْ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ الْوَجِلَةَ بِذِكْرِهِ.

پاک و منزّه است خداوندی که قلب‌های مضطرب و
ترسان با ذکر او آرام می‌گیرند.

وَتَسْتَرِيحُ أَفئِدَةُ الْمُحِبِّينَ بِتَجَلِّيَاتِ لُطْفِهِ وَبِرِّهِ.

و قلب‌های دوستداران و عاشقان او، با تجلّی و ظهور
لطف و نیکی‌اش آرام می‌گیرند.

سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ.

پاک و منزّه است خداوندی که فنائی بر او نیست و به
جا و مکان احتیاجی ندارد.

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ.

پاک و منزّه است خداوندی که زنده و پابرجا و مدبر
جهان هستی است.

سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الدِّيَّانِ.

پاک و منزّه است خداوندی که بلندمرتبه و حسابرس روز قیامت است.

سُبْحَانَ اللَّهِ شَدِيدِ الْأَرْكَانِ.

پاک و منزّه است خداوندی که شالوده‌ی مُلک وی مستحکم است.

سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ.

پاک و منزّه است خداوندی که او را کاری از کار دیگر مشغول نمی‌سازد.

سُبْحَانَ الْقَدِيمِ الَّذِي لَمْ يَزَلْ.

پاک و منزّه است خداوندی که ابتدایی برای او نیست، همیشه هست و انتهای برای او نیست.

سُبْحَانَ الْجَوَادِ الَّذِي لَا يَبْخَلُ.

پاک و منزّه است خداوندی که جواد و سخاوتمند است و بخل نمی‌ورزد.

سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ نُورًا مُبِينًا.

پاک و منزّه است خداوندی که همیشه نور آشکاری است.

سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ قَوِيًّا مَتِينًا.

پاک و منزّه است خداوندی که همیشه قوی و نیرومند است.

سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ مَلِكًا تَوَّابًا.

پاک و منزّه است خداوندی که همیشه پادشاه توبه‌پذیر است.

سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ عَزِيزًا وَهَابًا.

پاک و منزّه است خداوندی که همیشه پیروزمند و بسیار

بخشنده است.

سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالنَّعِيمِ.

پاک و منزّه است خداوندی که عطاها، بخشش‌ها و

نعمت‌ها از آن اوست.

سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ.

پاک و منزّه است خداوندی که ارجمند و بزرگوار است.

سُبْحَانَ الظَّاهِرِ الَّذِي لَا يَخْفَى عَلَيَّ أَحَدٌ.

پاک و منزّه است خداوندی که آشکار است و بر هیچ کس پوشیده نیست. (تمام خلایق، خداوند متعال را با نعمت‌ها، آفریده‌ها و قدرت‌ش می‌شناسند و پی به وجود او می‌برند).

سُبْحَانَ الْبَاطِنِ الَّذِي لَمْ يَطَّلِعْ عَلَيْهِ أَحَدٌ.

پاک و منزّه است خداوندی که ناپیداست و احدی از ذات و درون او اطلاعی ندارد و حواس به او احاطه ندارند.

سُبْحَانَ مَنْ قَهَرَ الْعِبَادَ بِالْمَوْتِ.

پاک و منزّه است خداوندی که مرگ را بر بندگان تحمیل کرده است.

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ.

پاک و منزّه است خداوندی که زنده است و نمی‌میرد.

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَيُّومٌ لَا يَنَامُ.

پاک و منزّه است خداوندی که پابرجاست، جهان هستی را می‌گرداند و هرگز نمی‌خوابد.

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ كَرِيمٌ لَا يُضَامُ.

پاک و منزّه است خدایی که بزرگوار و شکست‌ناپذیر است.
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ.

او اول است و آغازی ندارد، آخر است و انتهای ندارد،
ظاهر است (یعنی از طریق نعمت‌هایش همه او را
می‌شناسند و بر کسی غریب نیست) و ناپیداست (یعنی
حواس به او احاطه ندارند و چشم‌ها او را نمی‌بینند) و او به
هر چیزی بسیار داناست.

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ.

چشم‌ها او را نمی‌بینند اما او به دیدنی‌ها احاطه دارد و
بسیار دقیق، ریزبین و آگاه است.

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ.

هیچ چیزی شبیه او نیست و او بسیار شنوا و بیناست.

نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ الْمَصِيرُ.

او بهترین یاری دهنده و بهترین نصرت‌دهنده است.

غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

پروردگارا! از تو آمرزش می‌طلبیم و بازگشت به سوی

توست.

سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ.

پاک و منزّه است خداوندی که فرمانروایی آسمان‌ها و

زمین فقط در قبضه‌ی قدرت اوست و بدون شک بازگشت

به سوی اوست.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار

جهانیان است.

حزب تحمید

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ
هَدَانَا اللَّهُ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که به (دین اسلام) ما را هدایت کرد، و اگر خداوند متعال ما را هدایت نمی کرد ما هدایت نمی یافتیم.

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ.

حمد و ستایش مخصوص خداوند است و سلام بر بندگان که آنان را برگزیده است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الدُّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که فرزندی برنگرفته و در پادشاهی او را هیچ شریکی نبوده و یاورى از روی ناتوانی نداشته است و چنان که باید او را به بزرگی یاد کن.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ.
و حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که اندوه و ناراحتی را از ما دور کرد، همانا پروردگار ما بسیار آمرزنده و قدردان است و بر طاعت، ثواب عطا می نماید.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.
پس حمد و ستایش مخصوص الله است که پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین، پروردگار جهانیان است.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.
و در آسمان ها و زمین، عظمت و بزرگی فقط از آن اوست و او پیروزمند و کار به جا است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمْدًا يُؤْتِي نِعْمَهُ وَيَكْفِي مَزِيدَهُ.
حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است، حمد و ستایشی که با نعمت های او و نیز با زیاده های لطف و احسان او برابری کند.

سُبْحَانَكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ
عَلَى نَفْسِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى.

از تمام صفات عیب و نقص، پاک و منزهی. نمی توانم تمام
ثناها را بر تو بشمارم، پس تو چنانی که خودت، ذات مقدس
خویش را با آن ستوده‌ای، پس پیوسته حمد و ستایش برای
توست تا این که راضی شوی.

يَا رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ وَلِعَظِيمِ
سُلْطَانِكَ.

پروردگارا! حمد و ستایش فقط برای توست، آن حمد و
ستایشی که شایسته‌ی جلال و شکوه ذات تو و بزرگی
سلطنت و فرمانروایی توست.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ، وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ.

خدایا! تو را می ستایم بهر این که به هر معصیتی آگاهی
داری اما در مقابل آن بردبار هستی، مهلت می دهی و فوراً

عقوبت نمی کنی، و تو را می ستایم بهر این که بر عقوبت کردن قادر هستی اما اگر شخصی به درگاهت رجوع کند با لطف و احسان خود از تقصیر او در می گذاری.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ.

خدایا! ستایش برای توست چنان که تو سزاوار آن هستی.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَدُومُ بِدَوَامِكَ وَيَبْقَى بِبِقَاءِكَ

حَمْدًا يُرْضِيكَ وَتَرْضَى بِهِ عَنَّا يَا كَرِيمَ.

خدایا! حمد و ستایش مخصوص توست، حمد و ستایشی

که به دوام تو ادامه پیدا کند و با جاودانگی ات جاویدان

بماند، حمد و ستایشی که تو را راضی کند و به وسیله ای آن

از ما راضی شوی، ای کسی که بسیار بزرگوار و بخشنده ای.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمِلْءَ مَا

شئتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ أَهْلِ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيَتْ

وَلَا مُعْطِيَّ لِمَا مَنَعَتْ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ.

خدایا! حمد و ستایش مخصوص توست به پُری
آسمان‌ها و به پُری زمین و به پُری آنچه بعد از این‌ها
بخواهی. ای خداوندی که اهل ستایش و عظمت و بزرگی
هستی، تو شایسته‌تری به آنچه بنده بگوید، و همه‌ی ما
بنده‌ی تو هستیم، آنچه را که تو عطا کنی هیچ کسی
نمی‌تواند مانع آن شود، و آنچه را که تو منع کنی، کسی
نمی‌تواند عطا کند؛ و ثروت، ثروتمند را از عذاب تو دور
نمی‌کند و به صاحبش نفع نمی‌رساند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا
وَيَرْضَى.

حمد و ستایش مخصوص خداوند است، حمد و ستایش
بسیار پاکیزه که برکت در آن باشد، آن گونه که
پروردگاران دوست می‌دارد و به آن راضی می‌شود.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضًا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ،
وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ.

حمد و ستایش خداوند را می‌گزارم به عدد مخلوقاتش و به رضایت ذاتش و به سنگینی عرشش و به مرکب کلماتش.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که همه برای عظمت و بزرگی او تواضع و فروتنی می‌کنند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که در برابر فرمانروایی و پادشاهی او همه مطیع و فرمان‌بردارند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که همه در مقابل قدرت و نیروی او سر تسلیم فرود می‌آورند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَظْهَرَ كُلَّ شَيْءٍ بِحِكْمَتِهِ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که با حکمت خود همه چیز را ظاهر کرد.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که اگر کسی ذکر و یاد و عبادت او کند هیچ وقت او را فراموش نمی‌کند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُخَيِّبُ مَنْ رَجَاهُ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که اگر کسی به او امید داشته باشد او را ناامید نمی‌گرداند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَكِلُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ إِلَّا إِلَىٰ غَيْرِهِ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که اگر کسی به او توکل کند او را به غیر از خود واگذار نمی‌کند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثِقَتُنَا حِينَ تَنْقَطِعُ عَنَّا الْحِيلُ.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که هنگامی که چاره‌ها نمی‌تواند کارساز باشد او محل اعتماد ماست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ رَجَاءُنَا حِينَ يَسُوءُ ظَنُّنَا بِأَعْمَالِنَا.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که زمانی که گمانمان به اعمالمان بد می‌شود، او محل امید ماست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَكْشِفُ ضُرْرَنَا عِنْدَ كُرْبَتِنَا.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که هنگام
رسیدن سختی‌ها به ما، آن را از ما برمی‌دارد.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَجْزِي بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پاداش
نیکی را با نیکی می‌دهد.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَجْزِي بِالصَّبْرِ نَجَاتًا.

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پاداش
صبر را نجات (از گرفتاری‌های دنیا و عذاب آخرت) می‌دهد.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِالْإِسْلَامِ، وَلَكَ الْحَمْدُ بِالْقُرْآنِ، وَلَكَ
الْحَمْدُ بِالْأَهْلِ وَالْمَالِ، وَلَكَ الْحَمْدُ بِالصَّحَّةِ وَالْعَافِيَةِ.

خدایا! بر نعمت اسلام، و بر نعمت قرآن، و بر نعمت اهل
و مال، و بر نعمت سلامتی و تندرستی، حمد و ستایش تو را
به جا می‌آوریم.

بَسَطَتْ رِزْقَنَا، وَأَظْهَرَتْ أَمَنَّا، وَأَحْسَنْتَ مُعَافَاتَنَا،
وَمِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتَاكَ أَعْطَيْتَنَا.

رزق و روزی را بر ما گسترانیدی، و امنیت ما را ظاهر گردانیدی، و به نیکی ما را عافیت بخشیدی، و هر چه از تو طلب کردیم به ما عطا کردی و بخشیدی.

فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا، كَمَا تُنْعِمُ كَثِيرًا.

پس حمد و ستایش بسیار برای تو، همان گونه که نعمت‌های بسیاری را به ما بخشیدی.

أَعْطَيْتَ خَيْرًا كَثِيرًا وَصَرَفْتَ شَرًّا كَثِيرًا.

خیر بسیاری را به ما بخشیدی و شر و بدی زیادی را از ما گرداندی و دور نمودی.

فَلِوَجْهِكَ الْجَلِيلِ الْبَاقِي الدَّائِمِ الْحَمْدُ.

پس حمد و ستایش را برای ذاتِ باشکوه، جاویدان و ماندگار به جا می‌آوریم.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار
جهانیان است.

حزب تهلیل

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

پس بدان که بجز الله، هیچ معبود به حقی وجود ندارد.
وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ.
و خدای شما خدای یکتاست، جز او هیچ معبود به حقی
وجود ندارد، اوست که بسیار بخشنده و مهربان است.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ.

او خداوندی است که بجز ذات مقدس او هیچ معبود به
حقی وجود ندارد، او زنده و پابرجا و جهان هستی را می‌گرداند.
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

معبود به حقی جز او وجود ندارد، پیروزمندِ فرزانه است.
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا

رَيْبَ فِيهِ.

خداوند است که معبود به حقی جز او نیست، قطعاً شما
را در روز آخرت که شکی در آن نیست گرد هم می‌آورد.

ذُكِرَ اللهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ.

آن الله است که پروردگار شماست، هیچ معبود به حقی
جز او وجود ندارد، او آفریننده‌ی هر موجودی است، پس او
را بپرستید، و او بر همه‌ی چیزی حافظ و سرپرست است.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ.

معبود به حقی جز او وجود ندارد و از آنچه که مشرکین
به او شریک قرار می‌دهند، پاک و منزّه است.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ.

بجز ذات مقدس او هیچ معبود به حقی وجود ندارد،
مومنان فقط بر خداوند باید توکل و اعتماد کنند.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

هیچ معبود به حقی جز او وجود ندارد، فقط بر او اعتماد و
توکل دارم و او پروردگار عرش بزرگ است.

هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ.

او پروردگار من است، بجز ذات مقدس او هیچ معبود به حقی وجود ندارد، فقط بر او توکل و اعتماد دارم و توبه و بازگشتم فقط به سوی اوست.

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا.

همانا معبود به حق شما الله است که جز او هیچ معبود به حقی وجود ندارد، علم او به هر چیزی احاطه دارد.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.

بجز ذات مقدس تو هیچ معبود به حقی وجود ندارد، (از صفات عیب و نقص) پاک و منزهی، همانا من از ظالمان هستم (اعتراف به گناهام می‌کنم پس مرا ببخشای).

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

الْكَرِيمِ.

پس برتر گشت خداوندی که پادشاه برحق است، هیچ معبود به حقی جز او نیست، که پروردگار عرش والامقام است.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ.

و او خداوندی است که هیچ معبود به حقى جز او نيست،
حمد و ستايش در اول و آخر براى اوست و حكم و داورى از
آن اوست و شما به سوى او بازگشت داده مى شويد.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ.

و همراه خداوند، خدای دیگری را نخوان، بجز ذات
مقدس او هیچ معبود به حقى وجود ندارد، همه چیز از بين
مى رود و نابود مى شود مگر ذات مقدس او، حكم و داورى از
آن اوست و بازگشت شما به سوى اوست.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرُ.

بجز ذات مقدس او هیچ معبود به حقى وجود ندارد،
بازگشت فقط به سوى اوست.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ.

پروردگار مشرق و مغرب فقط اوست، بجز ذات مقدس او هیچ معبود به حقی وجود ندارد، او زنده است.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ.

بجز ذات مقدس او هیچ معبود به حقی وجود ندارد، پس او را بخوانید در حالی که دین را خالصانه برای او قرار می‌دهید، و حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است. همانا فقط تو الله (لایق پرستشی)، بجز ذات مقدس تو هیچ معبود به حقی وجود ندارد، تو پروردگار جهانیانی.

إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ،
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ.

همانا فقط تو الله (قابل پرستشی)، بجز ذات مقدس تو هیچ معبود به حقی وجود ندارد، تو یکتایی و شریکی برای تو نیست، و بی‌شک، محمد بنده‌ی تو و رسول توست.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار
جهانیان است.

حزب مناجات

سُبْحَانَكَ إِلَهِي! مَا أَعْظَمَ شَأْنَكَ وَأَعَزَّ سُلْطَانَكَ
وَأَوْجَبَ طَاعَتَكَ، سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا
عَبْدُكَ، أَسْأَلُكَ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ.

خدای من! (از تمام صفات عیب و نقص) پاک و
منزهی، چه عظیم است شأن تو، و چه باعزت است سلطنت
تو، و چه بسیار واجب است طاعت تو! پاک و منزهی، پاک و
منزهی؛ تو پروردگار منی و من بنده‌ی توام، از تو بهشت و
رضایتت را می‌طلبم.

إِلَهِي! كَفَانِي عِزًّا أَنْ تَكُونَ لِي رَبًّا وَكَفَانِي فَخْرًا أَنْ
أَكُونَ لَكَ عَبْدًا.

خدای من! برای عزت و سربلندی‌ام کافیست که تو
پروردگارم باشی و برای افتخارم کافیست که من بنده‌ی تو
باشم.

إِلٰهِي! مَا طَابَتِ الدُّنْيَا إِلَّا بِذِكْرِكَ، وَلَا الْآخِرَةُ إِلَّا
بِإِقْبَائِكَ.

خدای من! دنیا خوش نیست مگر با ذکر و یاد تو، و
آخرت هم خوش نیست مگر با دیدار تو.
إِلٰهِي! مَا أَوْحَشَ سَاعَةً لَا تُذَكَّرُ أَنْتَ فِيهَا.
خدای من! چقدر ترسناک و وحشت آور است لحظه‌ای
که در آن ذکر و یاد تو کرده نشود.

إِلٰهِي! أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ لَا يَرْجُو غَيْرَكَ فِي دُعَائِهِ
وَأَرْجُوكَ رَجَاءَ مَنْ لَا يَقْصِدُ غَيْرَكَ بِرَجَائِهِ.

خدای من! به نزد تو دعا می‌کنم، دعای کسی که در
دعایش به غیر از تو به کسی دیگری امید ندارد، و به تو امید
دارم، امید کسی که به امیدش به غیر از تو توجهی ندارد.

إِلٰهِي! كَمَا صُنْتَ وَجْهِي عَنِ السُّجُودِ لِغَيْرِكَ فَاحْفَظْ
لِسَانِي عَنِ السُّؤَالِ مِنْ غَيْرِكَ.

خدای من! چنان که صورتم را از سجود برای غیر از خودت حفظ نمودی، پس زبانم را از طلب از غیر خودت حفظ کن.

إِلٰهِي! إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِمَا أَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ
فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ الْمُدْنِيِّينَ بِفَضْلِكَ.

خدای من! اگر من سزاوار رحمتت را که امیدش دارم، نیستم، تو سزاوار آنی که با فضلت بر گناهکاران ببخشی.

إِلٰهِي! إِنْ كَانَ ذَنْبِي قَدْ أَخَافَنِي فَإِنَّ حُسْنَ الظَّنِّ بِكَ
قَدْ أَرْجَانِي.

خدای من! اگر گناهانم مرا ترسانده است، همانا گمان خوبم به تو مرا امید بخشیده است.

إِلٰهِي! قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا فَإِنِّي إِلَى سِتْرِهَا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْوَجُ وَقَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ فِي الدُّنْيَا فَلَا
تَفْضُخْنِي عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ.

خدای من! گناهان زیادی در دنیا بر من پوشانده‌ای، پس قطعاً در روز قیامت محتاج‌ترم به این‌که گناهانم را بپوشانی. همانا در دنیا در حق من بسیار احسان و نیکی نموده‌ای (که گناهانم را از دید مردم مخفی نموده‌ای و مرا شرم‌منده نمودی) پس مرا در روز قیامت که همه‌ی خلائق حضور دارند شرم‌منده مگردان (و گناهانم را فاش نکن).

إِلٰهِي! إِنْ كَانَتْ الطَّاعَاتُ تُنْجِي فَأَنْتَ الْيَوْمَ تُعْطِيهَا
وَعَدًّا تَقْبَلُهَا وَإِنْ كَانَتْ الْمَعَاصِي تُهْلِكُ فَأَنْتَ الْيَوْمَ
تَسْتُرُهَا وَعَدًّا تَغْفِرُهَا.

خدای من! اگر طاعات و عبادات مایه‌ی نجات هستند، پس تو امروز در دنیا آن را به من عطا می‌کنی و فردا در روز قیامت آن را از من می‌پذیری؛ و اگر گناهان، انسان را هلاک می‌سازند پس تو امروز (در دنیا) آن را می‌پوشانی و فردا (در روز قیامت) آن را می‌آمرزی.

إِلَهِي! خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَمْلِكْ شَيْئًا، ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَأَرْتَكِبُ الْمَعَاصِي وَأَنَا مُقَرَّرٌ لَكَ بِذَنْبِي، إِنْ تَعَفُ عَنِّي
لَا يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ، وَإِنْ تُعَذِّبْنِي لَا يَزِيدُ فِي
سُلْطَانِكَ شَيْءٌ، فَبِعِزَّتِكَ اغْفِرْ لِي، وَبِرَحْمَتِكَ ارْحَمْنِي.

خدای من! مرا خلقت کردی و من مالک هیچ چیز
نبودم، به خودم ظلم کردم و مرتکب گناہانی شدم، و من
نزد تو به گناہانم اعتراف می‌کنم؛ اگر گناہانم را عفو کنی
ذره‌ای از ملک تو کاسته نمی‌شود، و اگر عذابم دهی هیچ
چیزی به سلطنت تو افزوده نمی‌شود، پس با عزت و بزرگیت
مرا بیامرز و با رحمتت مرا رحم کن.

إِلَهِي! أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَمْ تَجِدْنِي شَاكِرًا، وَابْتَلَيْتَنِي فَلَمْ
تَجِدْنِي صَابِرًا، فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَأَنَا أَهْلٌ لِدَلِّكَ، وَإِنْ تَرَحَّمْنِي
فَأَنَا أَهْلٌ لِدَلِّكَ، أَنْتَ بِالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ مَوْصُوفٌ،
بِالْحِلْمِ وَالْعَفْوِ مَعْرُوفٌ.

خدای من! به من نعمت بخشیدی ولی مرا شکرگزار نیافتی، و مرا آزمودی ولی مرا شکیبیا نیافتی، پس اگر مرا عذاب دهی من سزاوار آنم، و اگر مرا رحم کنی تو سزاوار آنی؛ تو به فضل و کرم توصیف شده‌ای، و به بردباری و گذشت شناخته شده‌ای.

إِلٰهِي! إِرْحَمْ مَنْ ضَرَّرَ ذُنُوبِهِ لَا يَصِلُ إِلَيْكَ، وَالْمُ
عَذَابِكَ وَاصِلٌ إِلَيْهِ.

خدای من! به کسی رحم کن که ضرر گناهانش به تو نمی‌رسد، ولی درد و رنج عذابت به او می‌رسد.

إِلٰهِي! إِنْ كُنْتَ لَا تَرْحَمُ إِلَّا أَهْلَ طَاعَتِكَ فَإِنِّي مَنْ
يَفْرَعُ الْمُذْنِبُونَ، وَإِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ وَفَاءِكَ
فَبِمَنْ يَسْتَعِيثُ الْمُسْتَعِيثُونَ.

خدای من! اگر تنها به اهل طاعت و عبادت رحم کنی پس گناهکاران به چه کسی پناه ببرند. و اگر تنها وفاداران را گرامی بداری پس فریادخواهان از چه کسی فریادخواهی کنند؟

إِلٰهِي! إِنِّي قَدْ أَتَيْتُ مِنَ الذُّنُوبِ مَا تَعَلَّمَهُ، يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ!
فَاجْعَلْنِي إِمَّا طَائِعًا فَأَكْرَمْتَنِي وَإِمَّا عَاصِيًا فَرَحِمْتَنِي.

خدای من! همانا من با گناہانی به نزدت آمدم که به آن آگاهی، ای داننده‌ی غیب! یا مرا بنده‌ی فرمانبردار قرار بده که مرا گرامی بداری، یا گناہکار که مرا رحم کنی.

إِلٰهِي! قَطْرَةً مِنْ بَحْرِ جُودِكَ تُغْنِينِي، وَدَرَّةً مِنْ تَيَّارِ
عَفْوِكَ تَكْفِينِي، فَاعْفِرْ لِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي وَاعْفُ
عَنِّي، وَاقْضِ حَاجَتِي، وَنَفْسَ كُرْبَتِي، وَفَرِّجْ هَمِّي وَعَمِّي،
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدای من! قطره‌ای از دریای بخشش مرا بی‌نیاز می‌کند، و ذره‌ای از امواج گسترده‌ی عفو مرا کافوست؛ پس مرا بیامرز، و مرا روزی بخش، و عافیتم بدار، و از من در بگذر، و حاجتم را برآور، و گرفتاری‌هایم را دور نما، و غم و اندوهم را برگشای، به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان.

إِلٰهِي! طُولَ الْأَمَلِ عَرَّيْتُ، وَحُبُّ الدُّنْيَا أَهْلَكَنِي،
وَالشَّيْطَانُ أَضَلَّنِي، وَالتَّفْسُ الْأَمَّارَةُ بِالسُّوءِ عَنِ الْحَقِّ
مَنَعَتْنِي، وَقَرِيبُ السُّوءِ عَلَى الْمُعْصِيَةِ أَعَانَنِي، فَأَغْنِنِي، يَا
غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ! وَارْحَمْنِي، فَإِنَّ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ الَّذِي
يَرْحَمُنِي غَيْرُكَ.

خدای من! آرزوهای دراز مرا فریب داده، و حب دنیا مرا
هلاک ساخته، و شیطان مرا به گمراه کرده، و نفس
امرکننده به بدی مرا از حق بازداشته، و همنشین بد مرا به
معصیت کمک کرده است (دشمنان بی‌شمار از همه جهت
مرا احاطه کرده‌اند)؛ پس به فریادم برس، ای فریادرس
پناهجویان! و مرا رحم کن؛ اگر مرا رحم نکنی به غیر از تو
چه کسی هست که مرا رحم کند؟

إِلَهِي! جُودُكَ دَلَّنِي عَلَيْكَ، وَإِحْسَانُكَ قَرَّبَنِي إِلَيْكَ،
أَشْكُو إِلَيْكَ مَا لَا يَخْفَى عَلَيْكَ، وَأَسْأَلُكَ مَا لَا يَعْسُرُ
لَدَيْكَ، إِذْ عِلْمُكَ بِحَالِي يُغْنِينِي عَنْ سُؤَالِي.

خدای من! جود و کرمت مرا به سوی تو راه نموده، و احسان و لطف تو مرا به تو نزدیک ساخته، شکایتی به سوی تو می آورم که از تو مخفی نیست، و از تو چیزهایی را می خواهم که بر طرف نمودن آن برای تو سخت نیست، زیرا آگاهی تو به حال مرا از درخواست بی نیاز می کند.

يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ! فَرِّجْ عَنِّي مَا أَنَا فِيهِ.
ای زداینده‌ی رنج از رنج‌دیدگان! از این حالتی که در آن
قرار دارم مرا برهان.

يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ! فَرِّجْ عَنِّي مَا أَنَا فِيهِ.
ای زداینده‌ی رنج از رنج‌دیدگان! از این حالتی که در آن
قرار دارم مرا برهان.

یا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ! فَرِّجْ عَنِّي مَا أَنَا فِيهِ.
ای زدايندهی رنج از رنج‌ديدگان! از اين حالتی که در آن
قرار دارم مرا برهان.

إِلٰهِي! أَنْتَ لَسْتَ بِنَائِمٍ فَأَوْقِظْكَ، وَلَا بِعَائِبٍ
فَأَرْقُبْكَ، وَلَا بِعَافِلٍ فَأَذْكُرْكَ، كَفَى كَرْمَكَ عَنِ السُّؤَالِ،
وَعَلْمُكَ أَغْنَانِي عَنِ الْمَقَالِ، انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ،
وَحَابَتِ الْأَمَالُ إِلَّا فِيكَ، وَأَنْسَدَتِ الطُّرُقُ إِلَّا إِلَيْكَ.

خدای من! تو خواب نیستی که بیدارت کنم، و غایب
نیستی که منتظر آمدنت باشم، و غافل نیستی که تو را یادآوری
کنم (هر وقت حاجتی داشته باشم به آن رسیدگی خواهی کرد)،
بخششت از درخواست کافیست، و علم و آگاهی به حالم مرا
از گفتن بی‌نیاز کرده است؛ امیدم از هر جا جز از تو بریده شده،
و تمام امیدها نبود گشته مگر امید به درگاه تو، و همه‌ی راه‌ها
بسته شده مگر راهی که به سوی توست.

يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ! اغْنِنِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
إِرْحَمْنِي، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ای فریادرس فریادزنان! کمکم کن، و ای مهربان‌ترین
مهربانان! مرا رحم نما، بی‌شک تو بر هر چیزی توانایی.

إِلٰهِي! ذُنُوبِي وَإِنْ كَانَتْ عِظَامًا وَلَكِنَّهَا صِغَارٌ فِي جَنْبِ
عَفْوِكَ، فَاعْفِرْ لِي، وَتَوَقَّفِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ.

خدای من! گناهان من گرچه بزرگ باشند ولی در کنار
عفو تو کوچک اند؛ پس مرا بیامرزد، و در حال مسلمانی مرا از
دنیا ببر، و به صالحین ملحق بگردان.

يَا مَنْ لَا يُشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، وَلَا يَشْتَبِيهِ عَلَيْهِ
الْأَصْوَاتُ.

ای کسی که گوش دادن به چیزی او را از گوش دادن
به چیز دیگری مشغول نمی‌سازد، و صداها بر وی مشتبه
نمی‌شود (در یک لحظه دعای میلیون‌ها نفر را می‌شنود و
صدهای آنان نزد او مخلوط نمی‌شوند).

يَا مَنْ لَا تُغْلِظُهُ الْمَسَائِلُ، وَلَا تَخْتَلِفُ عَلَيْهِ اللُّغَاتُ.
ای کسی که درخواست‌ها او را به اشتباه نمی‌اندازد و لغات بر او مختلف نمی‌شود.

يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِحْلَاحُ الْمِلْحَيْنِ، وَلَا يُضْجِرُهُ مَسْأَلَةٌ
السَّائِلِينَ، أَذْقَنِي بَرْدَ عَفْوِكَ، وَحِلَاوَةَ مُنَاجَاتِكَ، وَ لَذَّةَ
عِبَادَتِكَ.

ای کسی که اصرار اصرارکنندگان او را خسته و دلتنگ نمی‌سازد و درخواست خواهندگان او را به ستوه نمی‌آورد، خنکی عفو و شیرینی مناجات و لذت عبادت را به من بچشان.

إِلٰهِي! مَنْ الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ، وَمَنِ الَّذِي اسْتَجَارَكَ
فَلَمْ تُجِرْهُ، وَمَنِ الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تُعْطِهِ، وَمَنِ الَّذِي
اسْتَعَاثَكَ فَلَمْ تُعِثْهُ.

خدای من! چه کسی هست که به درگاہت دعا کرده باشد اما تو او را بی‌جواب گذاشته باشی؟ و چه کسی هست که از تو

پناه خواسته باشد اما پناهش نداده باشی؟ و چه کسی هست که از تو درخواست کرده باشد اما تو به او نداده باشی؟ و چه کسی هست که از تو داد خواسته باشد اما به دادش نرسیده باشی؟

وَاعْوَاثُهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، وَاعْوَاثُهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، وَاعْوَاثُهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ! اَعْثِنِيْ، وَيَا مُجِيْرَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ! اَحْرِزْنِيْ، بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

به فریادم برس، ای زنده‌ی پابرجا! (سه بار)، ای فریادرس فریادزنان! به دادم برس، و ای پناه‌دهنده‌ی پناهجویان! نجاتم ده، با فضل و رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان.

اَللّٰهُمَّ! مَا بَدَأْتَ بِهٖ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمْهُ، وَمَا وَهَبْتَهُ لِيْ مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تَسْلُبْهُ، وَمَا سَتَرْتَهُ عَلَيَّ جَلْمِكَ فَلَا تَهْتِكْهُ.

خدای من! نعمت‌هایی که با فضل خودت بر من شروع کردی آن را تکمیل نما، و آنچه از جود و کرمت به من هدیه نمودی آن را از من نگیر، و آنچه با حلم و بردباری‌ات بر من پوشاندی آن را فاش مکن.

إِلٰهِي! مَا أَضْيَقَ الطُّرُقَ عَلَيَّ مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ، وَمَا
أَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَ سَبِيلَهُ.

خدای من! چقدر تنگ است راه بر کسی که تو
راهنمایش نباشی! و چقدر حق آشکار است نزد کسی که تو
راه را نشانش داده باشی.

إِلٰهِي! كَسْرِي لَا يُجِيرُهُ إِلَّا لُطْفُكَ، وَفَقْرِي لَا يُغْنِيهِ إِلَّا
عَظْمُكَ، وَرَوْعِي لَا يُسْكِنُهَا إِلَّا أَمَانُكَ، وَذَلَّتِي لَا يُعِزُّهَا
إِلَّا سُلْطَانُكَ، وَلَا يَقْضِي حَاجَتِي غَيْرُكَ، وَلَا يُفَرِّجُ كُرْبَتِي
سِوَى رَحْمَتِكَ، وَلَا يَكْشِفُ ضُرِّي غَيْرَ رَأْفَتِكَ، وَسَقَمِي لَا
يَشْفِيهِ إِلَّا طِبُّكَ، وَصَدَأُ قَلْبِي لَا يُجْلِيهِ إِلَّا عَفْوُكَ.

خدای من! جز لطف تو کسی دلشکستگی‌ام را آرام
نمی‌گرداند، و جز مهربانی تو کسی نداری‌ام را برطرف
نمی‌سازد، و جز امان تو هیچ چیزی ترس و وحشتم را
آرامش نمی‌بخشد، و به غیر از سلطنت و بزرگی تو هیچ

کسی ذلت و خواری‌ام را عزت نمی‌بخشد، و به غیر از تو هیچ کسی حاجتم را نمی‌تواند برآورده سازد، و به غیر از رحمت تو هیچ کسی گرفتاری‌ام را نمی‌زداید، و به غیر از رأفت تو هیچ کسی زیان را از من دور نمی‌کند، و به غیر از طبابت تو هیچ کسی بیماری‌ام را شفا نمی‌بخشد، و به غیر از عفو تو هیچ کسی زنگار گناه را از قلبم جلا نمی‌دهد.

يَا مُحِيبَ الْمُضْطَرِّ! يَا كَاشِفَ الضَّرِّ! يَا عَظِيمَ الْإِيرِّ! يَا
عَلِيمًا بِمَا فِي السِّرِّ! يَا جَمِيلَ السَّيْرِ! اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ
وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ، وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ وَتَرْحُمِكَ لَدَيْكَ، اسْتَجِبْ
دُعَائِي، وَارْضَ عَنِّي، وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاعْسِلْ حَوْبَتِي.

ای اجابت‌گر درماندگان! ای زداینده‌ی زیان و آسیب‌ها! ای صاحب نیکی بزرگ! ای آگاه به اسرار! ای زیبا پوشاننده! جود و کرمت را به درگاهت شفیع قرار می‌دهم، و به ذات مقدس و مهربانیت به درگاهت توسل می‌جویم، دعایم را اجابت نما، و از من راضی باش، و توبه‌ام را بپذیر، و گناهانم را بشوی.

وَعَافِنِي فِي بَدَنِي، وَأَصْلِحْ أَحْوَالِي، وَاجْعَلْ ذِكْرَكَ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي، وَأَنْ تَقْذِفَ حُبَّكَ فِي قَلْبِي،
وَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي، وَالطُّفْ بِِي، وَارْحَمْنِي، وَاعْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ.

و در جسمم عافیت قرار بده، و احوالم را اصلاح کن، و
ذکر و یادت را در شب و روز بر زبانم جاری بگردان، و
محبتت را در قلبم بینداز، و مرا به حال خود وامگذار، و به
من مهربانی کن، و مرا رحم بفرما، و مرا و پدر و مادرم و
سایر مسلمانان را بیامرزد.

وَارْزُقْنِي مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ، مِنْ حَيْثُ لَا
أَحْتَسِبُ، مِنْ غَيْرِ تَعَبٍ وَلَا نَصَبٍ، وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، يَا عَزِيزُ! يَا غَفَّارُ! وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ،
دَارَ الْأَمَانِي وَالْمِنَّةِ.

و روزی حلال و پاکت را نصیبم بگردان، از جایی که گمانش را نبرم، بدون خستگی و سختی، و مرا از عذاب قبر و عذاب جهنم نجات بده، ای قدرتمندِ آمرزنده! و مرا به بهشت داخل بگردان، که خانه‌ی آرزوها و نعمت‌های خداوندی است.

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الْكِتَابِ
وَالسُّنَّةِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ نَصَرُوا الْمِلَّةَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و صلوات خداوند و سلام او بر سرور ما محمد، صاحب قرآن و سنت و بر آل و اصحابش، کسانی که دین اسلام را نصرت دادند و حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است.

دعاى ختم قرآن كريم

تهيه و تنظيم:

علامه، شيخ مير عبدالله تخت دار

رحمه الله وأسكنه فسيح جنّته

ترجمه: سيد مسلم تخت دار

مدرسه أميريه

جزيره قشم - گياهدان

مقدمه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
الله عزوجل، قرآن را کتابی برای هدایت انسان‌ها نازل
کرده و در این کتاب شریف آنچه برای هدایت و سعادت
بشر لازم بوده، بیان نموده است.

ما مسلمانان مفتخریم که پیرو چنین کتابی هستیم، پس
بر ما لازم است با تدبر در معانی و معارف آن، بر قرائت آن
مداومت ورزیده، از تلاوت آن لذت ببریم و بارها و بارها آن
را ختم نماییم. الله عزوجل می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ﴾ ﴿۲۹﴾ فاطر: ۲۹

کسانی که کتاب خدا را تلاوت می‌کنند و نماز را برپا می‌دارند و از آنچه روزی آنان گردانیدیم نهان و آشکارا انفاق می‌کنند، آنان چشم به تجارتی دوخته‌اند که هرگز بی‌رونق نمی‌گردد و از بین نمی‌رود.

رسول الله ﷺ فرموده است:

مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ الْم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ
وَلَامٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ^۱.

هر کس حرفی از قرآن را قرائت کند برای او یک ثواب است؛ و یک ثواب، ده برابر است؛ نمی‌گوییم الف، لام، میم، یک حرف است بلکه الف یک حرف، و لام یک حرف، و میم یک حرف، است (پس با قرائت (الم)، سی حسنه برای او ثبت می‌شود).

۱. حسن صحیح، ترمذی، ۲۹۱۰

از جمله آداب قرآن که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است دعای ختم قرآن می‌باشد که فرد مسلمان با تضرع و زاری، شکر این عمل عظیم را می‌گزارد و از ذات اقدس باری تعالی، خواستار پذیرش آن شده، برای خود و نزدیکانش سلامتی دنیا و آخرت را آرزو می‌کند.

از حکم روایت شده که گفته است: تابعی جلیل‌القدر، شیخ قراء و مفسرین، مجاهد بن جبر رحمه الله، فرموده است: هنگام ختم قرآن، رحمت خدا نازل می‌شود.^۱

سلف صالح به این موضوع چنان اهمیت می‌دادند که نزدیکان خویش را دعوت می‌نمودند تا در دعای ختم قرآن شرکت نمایند و از فیوضات و برکاتی که در این هنگام نازل می‌شود، بهره‌مند گردند.

۱. مصنف ابن ابی شیبیه ۳۰۰۴۲

از قتاده روایت شده که گفته است: صحابی جلیل القدر، انس بن مالک رضی الله عنه، خادم رسول الله ﷺ، هرگاه قرآن را ختم می کرد، بستگانش را جمع می کرد.^۱

دعای پیش رو، توسط استاد بزرگوار، علامه، شیخ میرعبدالله تخت‌دار رحمه الله تهیه و تنظیم گردیده است.

وقتی ماه مبارک رمضان فرا می رسید، ایشان در مسجد خویش، حلقه‌ی قرائت قرآن برگزار می کردند. شیفتگان کلام الله، گرداگرد قرآن حلقه می زدند و به تلاوت آن مشغول می شدند. زمانی که تلاوت قرآن در فضای ملکوتی مسجد طنین انداز می شد، آنان به طرب می نشستند و این گونه در این ماه پرفضیلت، سه بار قرآن را ختم می کردند.

بعد از هر ختمی، شیخ ما رحمه الله این دعا را ترنم می کرد، دیری نمی پایید که اشک، میهمان چشم‌ها و بغض، میهمان

۱. مصنف ابن ابی شیبیه ۳۰۰۳۸

گلوها می‌شد. دعا که پایان می‌یافت، حاضرین در وجود خویش آرامشی بی‌مثال را احساس می‌کردند و سبک‌بال می‌شدند. جهت آشنایی با این دعای پربرکت، انتقال مفاهیم و سهولت روخوانی، آن را با لباس ترجمه آراستم و با نخ‌های اعراب‌گذاری گلدوزی و نگارین نمودم. از خداوند متعال مسألت دارم تلاوت قرآن را همیشه بر سر زبان‌های ما جاری بگرداند و حس تدبیر در آیات را در تار و پود وجودمان سرشته نماید.

إِنَّهُ عَلَىٰ مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ، حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

سید مسلم تخت دار

۱۳۹۹/۱/۱۴

مدرسه امیریه، جزیره قشم - گیاهدان

دعای ختم قرآن کریم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَبَ عَلَيَّ وَحْدَانِيَّتِهِ مِنْ صَنْعَتِهِ
دَلِيلًا، وَجَعَلَ لِحَاصَّتِهِ إِلَى طَرِيقِ خِدْمَتِهِ بِعِنَايَتِهِ سَبِيلًا،
وَوَعَدَ عِبَادَهُ عَلَيَّ يَسِيرِ عِبَادَتِهِ بِرَأٍّ جَمِيلًا، وَكَانَ لِخَلْقِهِ
عَلَيَّ مَا ضَمِنَ مِنْ رِزْقِهِ وَكَيْلًا، أُوَدِّعُ كِتَابَهُ مِنْ أَسْرَارِ
دِينِهِ أَمْرًا وَنَهْيًا وَتَحْرِيمًا وَتَحْلِيلًا،^۱

۱. سپاس و ستایش مخصوص خداوندی است که مخلوقاتش را دلیلی بر یکتایی اش قرار داد. و با توجه و عنایتش، برای بندگان برگزیده اش، راهی را به سوی خدمت و عبادتش قرار داد. و در مقابل عبادت اندک، به بندگانش پاداش نیکو وعده داده است. و خودش را برای آفریدگانش وکیل کرده در رزق و روزی که برای آنان ضمانت کرده است. اسرار دینش از جمله امر و نهی و حلال و حرام را در کتابش گنجانده است.

وَأَمْتَنَّ عَلَى رَسُولِهِ بِإِنزَالِهِ حَيْثُ قَالَ: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا، مَنْ عَدَلَ عَنْ خِدْمَتِهِ أَصْبَحَ
بِصَارِمٍ عُقُوبَتِهِ قَتِيلًا، وَمَنْ اعْتَدَلَ بِصِدْقِ طَاعَتِهِ نَالَ
عِنْدَ رَجْعَتِهِ ظِلًّا ظَلِيلًا، وَمَنْ اسْتَرَوَحَ الْيَوْمَ بِمَعْصِيَتِهِ
حَمَلَ يَوْمَ مُحَاسَبَتِهِ حَمَلًا ثَقِيلًا،^۱

۱. و با نازل کردن قرآن بر رسولش ﷺ بر وی احسان
نموده است، آن جا که فرمود: بی شک ما قرآن را به تدریج بر
تو نازل کردیم. کسی که از خدمت او کناره گیری کند با
شمشیر برآن کیفرش، کشته می شود. و هر کس با عبادت
خالصانه، میانه روی کند هنگام بازگشتش (به سرای آخرت)
ارجمندی و گرانمایگی خواهد یافت. و هر کس امروز (در
دنیا) به نافرمانی اش شاد باشد، روز حسابرسی بار سنگینی را
حمل می کند.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِ سَلَامَتِهِ حَظِي بِنَدَامَتِهِ يَوْمَ تَكُونُ
الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلاً، أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا، أَحْمَدُهُ أَنْ بَلَّغْنَا خَتَمَ كِتَابِهِ حَمْدًا كَثِيرًا
طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا،^۱

^۱ . و کسی که از دینش که مایه‌ی سلامتی اوست روی گرداند در روزی که کوه‌ها، شن‌های روان می‌شوند پشیمانی قسمت او می‌شود. در آن روز، اهل بهشت قرارگاهشان بهتر و استراحتگاهشان نیکوتر است. صبحگاهان و شامگاهان او را با حمد بسیار، پاک و پربرکت می‌ستایم که ختم کتابش را نصیب ما فرمود.

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الصَّادِقُ
فِي قَبِيلِهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قَبِيلًا، وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا
وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ الَّذِي بَلَغَ مَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ
رَبِّهِ وَتَبَتَّلَ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا^۱.

۱. و گواهی می‌دهم آن که جز الله معبودی به حق وجود ندارد، او یکتاست و شریکی برای او نیست، در گفتارش راستگوست و کیست که در گفتار از خداوند راستگوتر باشد؟ و گواهی می‌دهم که سرور ما و نبی ما محمد، بنده و فرستاده‌ی اوست، کسی که هر چه از جانب پروردگارش بر او نازل شده ابلاغ کرده و از خلائق بریده و به او پیوسته است.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَىٰ هَذَا النَّبِيِّ الْكَرِيمِ
وَالرَّسُولِ الَّذِي قُلْتِ فِيهِ: وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ،
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَىٰ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَىٰ آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ^۱.

^۱ . خدایا! صلوات و سلام و برکت بفرست بر این نبی بزرگوار و رسولی که در شأن او گفته‌ای: بدون شک تو دارای اخلاقی بس بزرگ هستی، بهتر از صلوات و سلام و برکتی که بر سرور ما ابراهیم و بر آل سرور ما ابراهیم فرستادی، حقا که در دو جهان ستوده شده و ارجمندی.

اللَّهُمَّ فَكَمَا بَلَّغْتَنَا خَاتِمَةَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَأَعَنْتَنَا
عَلَى تِلَاوَةِ الذِّكْرِ الْحَكِيمِ، الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ، تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ،^۱

۱ . خدایا! همان گونه که ما را به ختم قرآن عظیم رسانیدی
و بر تلاوت کتابی که ذکر حکیم است، یاری دادی، کتابی
که از پیش روی آن و از پشت سرش باطل به سویش
نمی آید و از جانب حکیمی ستوده شده نازل شده است.

فَاجْعَلْنَا بِتِلَاوَتِهِ مُنْتَفِعِينَ، وَإِلَىٰ لَذِيذِ خِطَابِهِ
مُسْتَمِعِينَ، وَبِمَا فِيهِ مُعْتَبِرِينَ، وَلَا أَحْكَامِهِ عَامِلِينَ،
وَلَا وَاوَامِرِهِ وَنَوَاهِيهِ خَاضِعِينَ، وَعِنْدَ خَتْمِهِ مِنَ الْفَائِزِينَ،
وَلِثَوَابِهِ حَائِزِينَ، وَلَكَ فِي جَمِيعِ شُهُورِنَا ذَاكِرِينَ، وَإِلَيْكَ
فِي جَمِيعِ أُمُورِنَا رَاجِعِينَ، وَأَغْفِرْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ
أَجْمَعِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^۱.

۱. ما را به تلاوت آن سودمند، به سوی سخنان لذیذش
مستمع، به آنچه در آن است پندگیرنده، به احکام آن
عمل کننده، به اوامر و نواهی آن تسلیم شده، به هنگام ختم
آن پیروزمند و به دست آورنده ی ثواب آن بگردان، و (توفیق
عنایت فرما که) در همه ی ماهها یاد تو، و در تمام امور
رجوع کننده به سوی تو باشیم؛ و همگی ما را در این شب
بیامرز، به رحمتت، ای مهربان ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رِيحَ قُلُوبِنَا، وَشِفَاءَ
صُدُورِنَا، وَجَلَاءَ أَحْزَانِنَا، وَذَهَابَ هُمُومِنَا وَغُمُومِنَا،
وَسَائِقِنَا وَقَائِدَنَا وَدَلِيلَنَا إِلَيْكَ وَإِلَى جَنَاتِكَ جَنَّاتِ التَّعِيمِ.
اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لِقُلُوبِنَا ضِيَاءً، وَلِأَبْصَارِنَا جَلَاءً،
وَلِأَسْقَامِنَا دَوَاءً، وَلِذُنُوبِنَا مُمَحَّصًا وَمِنَ النَّارِ مُخَلِّصًا.^۱

^۱ . خدایا! قرآن عظیم را بهار قلب‌هایمان، شفای سینه‌هایمان،
زداینده‌ی احزانمان، برنده‌ی اندوه‌ها و غم‌هایمان، و
سوق‌دهنده، راهبر و راهنما به سوی بهشت،
بهشت پر نعمت قرار بده. خدایا! قرآن را نوری برای قلب‌هایمان،
روشنی برای چشم‌هایمان، درمانی برای بیماری‌هایمان،
پاک‌کننده برای گناهانمان و رهاننده از دوزخ قرار بده.

اللَّهُمَّ جَنَّا بِهِ مِنْ تَوَرُّدِ الْهَلَكَاتِ، وَسَلَّمْنَا بِهِ مِنْ
اِفْتِحَامِ الشُّبُهَاتِ، وَعَمَّنَا بِهِ بِسَحَائِبِ الْبَرَكَاتِ، وَلَا تُخْلِنَا
بِهِ مِنْ لُطْفِكَ فِي جَمِيعِ الْأَوْقَاتِ.
اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
الَّذِي فَضَّلْتَهُ بِأَشْرَفِ الرِّسَالَاتِ، وَفِي الْأُخْرَى بِأَرْفَعِ
الدَّرَجَاتِ^۱.

۱. خدایا! به وسیلهی قرآن، ما را از واقع شدن در هلاکتها
نجات بده، و از فرو رفتن در شبهات سالم بدار، و به وسیلهی
قرآن، ابرهای خیر و برکت را بر سر ما فراگیر نما و در
تمامی اوقات، ما را از لطف خود خالی مگذار. خدایا! صلوات و
سلام و برکت بفرست بر سرور و پیامبر ما محمد، کسی که او
را (در دنیا) به شریفترین رسالات و در آخرت به بهترین
درجات برتری بخشیده و گرامی داشته‌ای.

فَلَهُ فِيهَا الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ، وَالْحَوْضُ الْمَوْرُودُ، وَاللَّوَاءُ
الْمَعْقُودُ، وَالْفَخْرُ الْمَشْهُودُ، وَلَهُ الرَّزْفَى وَالْفَضِيلَةُ،
وَالْقُرْبَى وَالْوَسِيلَةُ.

اللَّهُمَّ نَوِّرْ بِكِتَابِكَ قُلُوبَنَا، وَاعْفِرْ بِهِ ذُنُوبَنَا، وَأَسْتُرْ
بِهِ عُيُوبَنَا، وَأَشْرَحْ بِهِ صُدُورَنَا، وَبَسِّرْ بِهِ أُمُورَنَا!

۱. شفاعت عظمی، حوض کوثر که مردم بر سر آن وارد می‌شوند و پرچم نصب شده یعنی لواء الحمد، در روز قیامت مخصوص اوست. برتری و بزرگی جلو دیدگان مردم (در روز رستاخیز)، قرب و نزدیکی به درگاه الله و وسیله و فضیله (دو منزلی در بهشت) متعلق به ایشان است. خدایا! به وسیله‌ی کتابت، قلب‌های ما را منور کن، گناهان ما را بیامرز، عیب‌های ما را بپوشان، سینه‌های ما را بگشای و امور ما را آسان نما.

اللَّهُمَّ أَنْفَعْنَا بِمَا صَرَّفْتَ فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ، وَكَفِّرْ عَنَّا
بِتِلَاوَتِهِ السَّيِّئَاتِ، وَهَوِّنْ بِهِ عَلَيْنَا السَّكَرَاتِ عِنْدَ الْمَمَاتِ.
اللَّهُمَّ أَخْلِصْ بِهِ ضَمَائِرَنَا، وَأَصْلِحْ بِهِ سَرَائِرَنَا،
وَأَشْفِ بِهِ مَرَضَانَا، وَأَرْحَمْ بِهِ مَوْتَانَا، وَاعْسِلْ بِهِ دَنَسَ
خَطَايَانَا!

۱. خدایا! به آنچه در قرآن از آیات آوردی ما را نفع برسان،
و با تلاوت آن گناهان ما را بپوشان، و به وسیله قرآن
هنگام مرگ، جان کندن را بر ما آسان بگردان. خدایا!
به وسیله قرآن، درون ما را پاک و بی آرایش نما، ظاهر ما
را اصلاح بفرما، بیماران ما را شفا ببخش، رفتگان ما را
ببامرز، و آلودگی های گناهان ما را بشویان.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ سَمَّيْتَهُ مُبَارَكًا فَارْزُقْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ بَرَكَةٍ،
وَجَعَلْتَهُ نَجَاتًا فَنَجِّنَا بِهِ مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ، وَجَعَلْتَهُ عِصْمَةً
فَاعِصِمْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ شُبْهَةٍ وَبِدْعَةٍ، وَاجْعَلْنَا بِهِ فِي
حِرْزِكَ وَأَمَانِكَ وَجِوَارِكَ، فِي عُرْفَاتِ جَنَاتِكَ، عَزَّ جَارُكَ
وَجَلَّ ثَنَاءُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ!

۱ . خدایا! همانا قرآن را مبارک نام نهادی، پس به وسیلهی قرآن هر برکتی را رزق و روزیمان بگردان، و آن را نجات قرار دادی، پس به وسیلهی آن از هر هلاکتی ما را نجات بده، و آن را حفظ قرار دادی پس به وسیلهی آن از هر شبهه و بدعتی ما را حفظ بفرما، و به وسیلهی آن ما را در قصرهای بهشتت در حمایت، امان و پناه خود قرار بده، همسایهی تو عزت یافت و ثنای تو عظیم گشت و غیر از تو معبودی به حق نیست.

اللَّهُمَّ إِنَّا قَدْ دَعَوْنَاكَ طَالِبِينَ، وَرَجَوْنَاكَ رَاغِبِينَ،
وَاسْتَقَلْنَاكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفِينَ، إِفْرَارًا لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ،
وَإِذْعَانًا لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ، فَأَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
لَكَ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^۱.

۱ . خدایا! همانا به درگهت دعا کردیم در حالی که خواهان اجابتیم، و به تو امید داریم در حالی که مشتاق اجابتیم، و از تو می‌خواهیم دستمان را بگیری بدون این که از این کار سر باز زنیم، اقرار می‌کنیم که بندگان توایم و به پروردگاری تو اعتراف می‌کنیم، تو الله هستی که جز تو معبودی به حق نیست، و آن چه در شب و روز قرار گرفته تنها برای توست، و تو بسیار شنوا و بسیار دانایی.

اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيْنَا بِحَزِيلِ التَّعْمَاءِ، وَأَسْعِفْنَا بِتَتَابِعِ
الْأَلَاءِ، وَعَافِنَا مِنْ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ، وَقِنَا شِمَاتَةَ الْأَعْدَاءِ،
وَأَعِزَّنَا مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ، وَحُطْنَا بِرِعَائَتِكَ الْجَمِيلَةِ فِي
الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ^۱.

^۱ . خدایا! نعمت‌های فراوانی را بر ما بخشش فرما، و ما را با نعمت‌های پیاپی مدد فرما، و از بلاهای سخت و ناگوار ما را عافیت ببخش، و از بدخواهی دشمن ما را مواظبت نما، و از انحطاط تیره‌بختی و بیچارگی محافظت بفرما، و صبحگاه و شامگاه با حفظ و عنایت زیباییت ما را نگه دار.

إِلَهِنَا وَسَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، عَلَيْكَ نَتَوَكَّلُ فِي حَاجَاتِنَا،
وَإِلَيْكَ نَتَوَسَّلُ فِي مُهِمَّاتِنَا، لَا نَعْرِفُ غَيْرَكَ فَندَعُوهُ، وَلَا
نُؤْمَلُ سِوَاكَ فَنَرْجُوهُ، أَنْتَ إِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَجَامِعُ
الْخَلْقِ لِمِيقَاتِ يَوْمِ الدِّينِ، تَوَقَّفْنَا مُسْلِمِينَ وَأَحْقَفْنَا
بِالصَّالِحِينَ^۱.

^۱ . ای خدا و ای سرور و ای مولای ما! در حاجاتمان به تو
توکل می‌کنیم، و در کارهای سخت و دشوار به تو متوسل
می‌شویم، جز تو کسی را نمی‌شناسیم که او را فراخوانیم، و
جز تو به کسی امید نداریم که به او امیدوار شویم. تو خداوند
اولین و آخرینی، و جمع‌کننده‌ی خلائق در وعده‌گاه روز
جزایی، ما را مسلمان بمیران و به صالحین ملحق بگردان.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ الْحَبِيبِ، وَرَسُولِكَ الْقَرِيبِ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ
حَمَلَةَ شَرِيعَتِهِ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ يَرْجُوكَ وَيَخْشَاكَ، وَنَبْتَهِلُ
إِلَيْكَ ابْتِهَالًا مَنْ لَمْ يَخْطُرْ بِبَالِهِ عِنْدَ مَسْأَلَتِكَ أَحَدٌ سِوَاكَ.^۱

۱ . خدایا! صلوات و سلام و برکت بفرست بر مهتر و پیامبر
ما محمد، بنده‌ی محبوبت، و فرستاده‌ی نزدیکت، و بر آل و
اصحابش، کسانی که حاملین شریعتش هستند. خدایا! ما به
درگاهت دعا می‌کنیم، دعای کسی که تنها به تو امیدوار
است و از تو خوف و خشیت دارد، و به درگاهت تضرع و
زاری می‌کنیم، تضرع و زاری کسی که به هنگام درخواست
از تو، کسی جز تو به ذهنش خطور نکرده است.

وَرَحْمَتِكَ تَسَعُ مَنْ أَطَاعَكَ مِنَّا وَمَنْ عَصَاكَ، فَإِنَّمَا
مُحْسِنٌ فَقَبِلْتَهُ، وَإِنَّمَا مُسِيئٌ فَرَحِمْتَهُ، يَا مَنْ أَدْنَى
الْمُنْقَطِعِينَ إِلَيْهِ وَأَعْنَى الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْهِ^۱.

۱. و رحمتت فرا می‌گیرد کسی از ما را که تو را اطاعت کرد و کسی از ما را که تو را نافرمانی کرد، پس اگر نیکوکار بود او را بپذیر و اگر گنهکار بود او را ببخشای، ای کسی که بریدگان را به خود نزدیک می‌کند و متوکلین را بی‌نیاز می‌گرداند.

اللَّهُمَّ أَنْتَ أُنَيْسُنَا فِي الْخُلُوعِ إِذَا أُوحِشْنَا الْمَكَانَ،
وَلَفَظْتَنَا الْأَوْطَانَ، وَفَارَقْنَا الْأَهْلَ وَالْحَيْرَانَ، وَانْفَرَدْنَا فِي
مَحَلِّ ضَنْكِ، قَصِيرِ السَّمَكِ، عَلَى عَبْرِ مِهَادٍ وَلَا وَسَادٍ، وَلَا
تَقْدِيمَةٍ زَادٍ وَلَا اعْتِدَادٍ.
اللَّهُمَّ فَتَدَارَكْنَا هُنَالِكَ بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ، وَأَذْهَبْ
ظُلْمَتَهُ بِالْأَنْوَارِ السَّاطِعَةِ!^۱

۱ . خدایا! در خلوت تو انیس مایی، آن گاه که قبر ما را به وحشت می اندازد، و زادگاه ما را بیرون می افکند، و فامیل و همسایه از ما جدا می شوند، و آن گاه که در محل تنگ با ارتفاع کم، بدون بستر و بالش، و بدون از پیش فرستادن توشه و پس انداز تنها شویم. خدایا! در آن جا با رحمت فراگیر خود دست ما را بگیر، و تاریکی آن را با نورهای درخشان از بین ببر.

اللَّهُمَّ ارْحَمْ مِنَّا مَنِ اكْتَنَفْتَهُ سَيِّئَاتُهُ، وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَاتُهُ. ارْحَمْ مَنْ لَيْسَ لَهُ مِنْ عَمَلِهِ شَافِعٌ، وَلَا
يَمْنَعُهُ مِنْ عَذَابِكَ مَا نِعٌ، ارْحَمْ الْعَافِلَ عَمَّا أَظْلَمَهُ،
وَالذَّاهِلَ عَنِ الْأَمْرِ الَّذِي خُلِقَ لَهُ.
يَا مَنْ أَنْسَ الْعَارِفِينَ بِطِيبِ مُنَاجَاتِهِ، وَأَلْبَسَ
الْخَائِفِينَ ثَوْبَ مُوَالَاتِهِ،^۱

۱. خدایا! کسی را رحم بفرما که گناهانش او را محاصره کرده و لغزش‌هایش او را فراگرفته‌اند. کسی را رحم بفرما که برای او شفاعت‌کننده‌ای از عملش نیست و مانعی که او را از عذاب تو باز دارد. رحم بفرما به غافلی که گناهانش بر او سایه افکنده، و رحم بفرما به فراموش‌کننده‌ی امری که به خاطر آن آفریده شده است. ای کسی که خداشناسان را به لذت مناجاتش انس می‌دهد، و خایفان را لباس دوستی می‌پوشاند.

مَتَى فَرِحَ مَنْ قَصَدَتْ سِوَاكَ هِمَّتُهُ؟، وَمَتَى اسْتَرَاخَ
مَنْ أَرَادَتْ غَيْرَكَ عَزِيمَتُهُ؟، وَمَنِ الَّذِي قَصَدَكَ بِصِدْقِ
الْإِرَادَةِ فَلَمْ تُشَفِّعْهُ فِي مُرَادِهِ؟! أَمْ مَنِ اعْتَمَدَ عَلَيْكَ فَلَمْ
تَجِدْ بِإِسْعَادِهِ؟!، أَمْ مَنِ الَّذِي اسْتَرْشَدَكَ فَلَمْ تَمُنْ
بِإِرْشَادِهِ؟!

۱ . چه وقت شاد می‌شود کسی که جز تو را قصد کند؟ و چه وقت آسود می‌شود کسی که قصد و نیتش جز تو را اراده کند؟ و کیست که با اراده‌ی صادقانه، قصد تو نماید اما شفاعت او را در مقصودش نپذیری؟ یا کیست که بر تو اعتماد کند اما او را یاری نداده باشی؟ یا کیست که از تو راهنمایی بخواهد اما با راهنمایی کردنش، بر او منت نهاده باشی؟

هَآ، نَحْنُ عَبِيدُكَ الْمُقَصَّرُونَ الْمُخْطِئُونَ الْمُذْنِبُونَ
الْمُسْتَغْفِرُونَ، جِنَّاكَ مِنْ ثَقَلِ الْأَوْزَارِ هَارِبِينَ، وَلِمَعْرُوفِكَ
طَالِبِينَ، وَعَلَى مَا اجْتَرَحْنَا مِنَ الْخَطَايَا نَادِمِينَ. ذَسَّأَلُكَ
بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى، وَنُصَلِّي وَنُسَلِّمُ عَلَى نَبِيِّكَ أَنْجَحِ الشُّفَعَاءِ،
أَنْ تَجْعَلَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الْمَرْحُومِينَ، وَأَنْ لَا تَرُدَّنَا
بِالْحَيْبَةِ مَحْرُومِينَ، وَأَفْعَلْ ذَلِكَ بِنَا وَبِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ؛

۱. آری، ما بندگان تقصیرکار، خطاکار، گنهکار و خواهان
مغفرتیم، به درگاه تو آمدیم در حالی که از سنگینی گناهان
گریزان، و نیکی تو را خواستاریم، و بر لغزش‌هایی که
مرتکب شدیم، پشیمانیم. با توسل به اسماء الحسنی از تو
می‌خواهیم، و بر پیامبرت، موفق‌ترین شفیعان، صلوات و
سلام می‌فرستیم، آن که در این شب ما را از جمله‌ی

وَإِخْوَانِ وَالْإِخْوَانَ وَالْأَخَوَاتِ، وَجَمِيعِ قُرَابَاتِ الْحَاضِرِينَ.
اللَّهُمَّ كُنْ لَهُمْ بَعْدَ الْأَحْبَابِ حَبِيبًا، وَلِدُعَاءِ مَنْ دَعَا
لَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ مُحِبًّا، وَاجْعَلْ لَهُمْ فِي مَوَارِدِ رَحْمَتِكَ
وَمَوَاهِبِكَ حَقًّا وَنَصِيبًا، يَا مَنْ لَمْ يَزَلْ سَمِيعًا قَرِيبًا!

بخشوده شدگان قرار دهی، و ما را ناکام و محروم برنگردانی،
و این کار را در حق ما و سایر مسلمانان انجام بدهی.
۱. و آن را برای (رفتگان ما، اعم از) مادران و پدران،
دختران و پسران، برادران و خواهران و تمام خویشاوندان
حاضرین، مخصوص بگردانی. خدایا! بعد از دوستداران، تو
(برای رفتگان ما) دوست باش، و اجابت نما دعای کسانی از
بندگان که آنان را دعا می کنند، و در آبخور رحمت و
بخشایش خود، برای آنان نصیبی قرار بده، ای کسی که
همیشه شنوا و نزدیکی.

اللَّهُمَّ اجْمَعْ كَلِمَةَ أَهْلِ دِينِكَ عَلَى الْقَوْلِ الْعَادِلِ،
وَأَرْفَعْ عَنْهُمْ عِزَّةَ التَّشَاحُنِ وَذِلَّةَ التَّحَاذُلِ، وَأَعْمِدْ فِيهِمَا
بَيْنَهُمْ سَيْفَ سَفْكِ دِمَائِهِمْ بِالْبَاطِلِ.
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ، وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ،
وَأَنْصُرْهُمْ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ^۱.

۱. خدایا! کلمه‌ی صاحبان شریعتت را بر قول راست جمع
نما. و غیرت کینه و دشمنی، و ذلت و خواری تنهایی و
بی‌کسی را از آنان بلند کن، و در میانشان، شمشیر ریزش
خون‌هایشان به باطل را در نیام کن. خدایا! مردان و زنان
مومن و مردان و زنان مسلمان را بیمارز، میان دل‌هایشان
افت قرار بده و در بین آنان صلح برقرار نما، و آنان را بر
دشمنانت و دشمنان‌شان یاری کن.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ
الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَأَزْوَاجِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ
بَيْتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا
إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ^۱.

۱ . خدایا! صلوات بفرست بر مهتر ما محمد، بنده و پیامبری
که نبی امی است و بر آل و ازواج او، مادران مومنان و بر
خاندان و اهل بیت او، همان گونه که بر مهتر ما ابراهیم و
بر آل مهتر ما ابراهیم، صلوات فرستادی، بدون شک در دو
جهان تو ستوده شده و ارجمندی.

وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
وَعَلَى آلِهِ وَأَزْوَاجِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ،
كَمَا بَارَكْتَ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ
فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ^۱.

^۱. و برکت بفرست بر مهتر ما محمد، بنده و پیامبری که
نبی امی است و بر آل و ازواج او، مادران مومنان و بر
خاندان و اهل بیت او، همان گونه که بر مهتر ما ابراهیم و
بر آل مهتر ما ابراهیم، برکت فرستادی، بدون شک در دو
جهان تو ستوده شده و ارجمندی.

وَكَمَا يَلِيْقُ بِعَظِيمِ شَرَفِهِ وَكَمَالِهِ وَرِضَاكَ عَنْهُ، وَكَمَا
تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ دَائِمًا أَبَدًا، عَدَدَ خَلْقِكَ، وَرِضَا نَفْسِكَ،
وَزِنَةَ عَرْشِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ، أَفْضَلَ صَلَاةٍ وَأَكْمَلَهَا
وَأَتَمَّهَا، كُلَّمَا ذَكَرَكَ وَذَكَرَهُ الدَّاكِرُونَ وَغَفَلَ عَنْ ذِكْرِكَ
وَذَكَرَهُ الْغَافِلُونَ، وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^۱.

۱. و چنان که شایسته‌ی عظمت، شرف و کمال او و رضایت تو از اوست، و چنان که تو دوست داری و به آن راضی هستی، همیشه و تا ابد، به تعداد آفریدگانت، و به اندازه‌ی خشنودیت، و وزن عرشت، و به اندازه‌ی مرکب معلومات و سخنان، بهترین صلوات و کامل‌ترین آن، هر زمانی که ذاکرین، یاد تو و یاد او کنند و هر زمانی که غافلین از یاد تو و یاد او غافل شوند، و سلام بفرست، سلامی بسیار تا روز قیامت، و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است.